

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשַׁת וִיצֵא ו' בְּסֵלּוֹ ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשׁוֹנִי

הַיּוֹם נוֹלָדִים שְׁבָטִים נוספים. יַעֲקֹב מְסִים אֶת 14 שָׁנוֹת הָעֲבוּדָה אֲצֵל לָבֵן וְרוֹצֵה לָשׁוּב לְבֵיתוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

רְאוּבֵן יָצָא לְטִיל בְּשָׂדֶה בְּתִקּוּפַת הַקָּצִיר. הוּא מֵצֵא פְּרָחִים שֶׁלֹּא הָיוּ שׁוֹכְבִים לְאֹף אֶחָד וַיֵּדַע שֶׁהֵם פְּרָחִים מִיַּחְדִּים שִׁיכּוּלִים לַעֲזֹר לְאִשָּׁה לָלֶדֶת תִּינוּקוֹת. הוּא יָדַע שֶׁאִמּוֹ רוֹצֵה תִינוּק נוסף וְהֵבִיא אוֹתָם אֵלֵיהֶם הַבֵּיתָה.

רַחֵל רָאֲתָה שְׂרָאוּבֵן נָתַן לָלֶאָה אֶת הַפְּרָחִים וְשָׁאַלָה אֶת לָאָה אִם תּוּכַל לָתֵת לָהּ אוֹתָם הָיוֹת וְרָצָתָה מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָהּ תִינוּק. לָאָה אָמְרָה, "יַעֲקֹב מְאֹד אוֹהֵב אוֹתָהּ, זֶה כָּאֵלּוּ שֶׁלְקַחְתָּ אוֹתוֹ מִמֶּנִּי. עֲכָשׁוּ אֶת רוֹצֵה גַם אֶת הַפְּרָחִים שְׁלִי?" רַחֵל עֲנָתָהּ, בּוֹאִי נַעֲשֶׂה עֲסָקָה. לְמִרּוֹת שְׂזָהוּ תוֹרִי שִׁיעֲקֹב יְהִיָּה עִמִּי בְּלִילָה, אֶת יְכוּלָה לְקַחְתָּ אֶת הַתּוֹר שְׁלִי וְלָתֵת לִי אֶת הַפְּרָחִים". לָאָה הִסְכִּימָהּ.

כְּשֶׁה' רָאָה עַד כִּמָּה לָאָה מִתְאַמֶּצֶת שִׁיְהִיָּה לָהּ עוֹד יְלָדִים מִיַּעֲקֹב הוּא עָשָׂה שֶׁהִיא תּוּכַל לָלֶדֶת עוֹד תִּינוּק. נוֹלָדוּ לָהּ זֹוג תְּאוֹמִים נוסף, בֶּן וּבַת. הָיוֹת שֶׁהִיא הִרְגִּישָׁה שֶׁקִּבְּלָה שְׂכָר עַל כֶּף שִׁיעֲקֹב הַתַּחֲתָן עִם זִלְפָּה, הִיא קָרָאָה לוֹ **יִשְׁשַׁכָּר**. לָאָה יָלְדָה עוֹד זֹוג תְּאוֹמִים וְקָרָאָה לָבֵן **זְבוּלוֹן** בֶּיּוֹן שִׁיעֲקֹב בְּטוֹחַ יַחֲלִיט שֶׁהִיא הָאִשָּׁה הַחֲשׁוּבָה בְּיוֹתֵר וַיְחִיָּה (זְבוּל) מִרְבִּית הַזָּמָן אֲתָהּ.

הָיוֹת וַיִּשְׁנֶם רַק שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים וְלֹא כִּבְר נולדו שְׁשֶׁה מִתּוֹכָם, הָרִי שִׁמְחִצִית מִהַשְּׁבָטִים הֵם בְּנֵיהָ. לָאָה הַבְּחִינָה שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לָלֶדֶת עוֹד תִּינוּק. וְהַתְּפַלְלָה שִׁזּוּ תִהְיֶה בַת בְּגִלָּל שִׁידְעָה שֶׁכִּבְר נולדו מִרְבִּית הַשְּׁבָטִים, וְנוֹתְרוּ רַק עוֹד שְׁנַיִם שְׁצָרִיכִים לְהוֹלֵד. אִם לָלֶאָה יוֹלֵד עוֹד בֶּן, לְרַחֵל תִּהְיֶה אִפְשָׁרוֹת לָלֶדֶת רַק עוֹד בֶּן אֶחָד, אִפְּלוּ פָחוֹת מִבְּלָהָ וְזִלְפָּה הָ עָשָׂה נֶס וְהָעֶבֶר הַתַּחֲלָף מִתִּינוּק לְתִינוּקָתָה. לָאָה קָרָאָה לָהּ **דִּינָה**, הָיוֹת וְהִיא דָּנָה בְּעֶצְמָהּ וְהַחֲלִיטָה שֶׁאֵין בְּרָצוֹנָה לְבִישׁ אֶת רַחֵל.

ה' ראה שרחל חוששת שיעקב כבר לא ירצה עוד להנשא לה אם אין לה ילדים, ואולי עשו ירצה להתחתן איתה. ה' שמע לתפילותיה ועשה שתוכל ללדת ילדים. לרחל נולדו תאומים. היא הרגישה שה' לא רצה שתתבייש או תחשוש שמא היא תתחתן עם עשו. רחל קראה לילד **יוסף** - מלשון להוסיף. רחל מבקשת מה' שיתן לה בן נוסף, האחרון מבין השבטים. יוסף נולד מהול.

עכשו יעקב כבר סיים לעבד אצל לבן (ללבן נולדו גם כמה בנים במשך הזמן הזה).

כשעברו ארבע עשרה שנים, רבקה שלחה את המינקת שלה דבורה לפדן ארם לומר ליעקב שעשו כבר לא בועס עליו, והוא יכול לחזור לביתו. בהתחלה יעקב חשש אבל הרגיש שיוסף הוא תינוק כה מיחד שאין הוא צריך לחשש. הוא אמר ללבן שברצונו לחזור לכנען עם משפחתו, היות ובצע את עבודתו בצורה טובה.

לבן אמר: "אני רוצה שתשא, למדתי באמצעות כוחות הטמאה שנולדו לי הבנים רק בגלל שגרת כן אנתני". (לפני כן היו לו רק בנות, זו הסבה שרחל טפלה בצאן כפי שלמדנו בתחלת הפרשה).

תהלים / יום ו' לחדש פרקים ל"ה - ל"ח

בפרק ל"ו בתהלים היום אומר דוד המלך: "**דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב**". פסוק זה מדבר על היצר הרע שמנסה למנע מאתנו לעשות את הדבר הנכון.

המגיד ממעזריטש מסביר שהיצר הרע לא אומר לאדם לא ללמד תורה, לא אכפת לו שנלמד את החלקים המסבכים ביותר בגמרא, כדי שכלם יתפעלו עד כמה האדם הלומד הוא חכם. היצר הרע ינסה למנע מהאדם ללמד חסידות או הלכה, חלקים בתורה שמלמדים אותנו איך להיות יהודים טובים יותר (להשכיל להיטיב - להבין כדי לקיים באופן טוב יותר). היצר הרע לא רוצה שנלמד דברים שיכולים לגרום לנו להתנהג כיהודים טובים יותר.

תניא / קונטרס אחרון סימן ד' (ו' כסלו שנה פשוטה)

למרות שלמדנו כל העת עד כמה חשוב לקיים מצוות בגשמיות ולא רק לחשב על כף, ללמוד על כף ולכוון. ישנו סוג אחד של למוד וכונה שהוא חלק מתרי"ג מצוות ומיוחד בדיוק כמו מצוה גשמית. המצוה ללמוד חסידות היות וזהו קיום מצות ידיעת ה'.

בעצם זו מצוה מיחדת יותר ממצוות אחרות היות ולמוד חסידות עוזר לנו לקיים את כל המצוות בחיות רבה יותר.

היום יום / ו' כסלו

היום לומדים את ההסבר של הרבי הרש"ב בענין 'קריאת שמע שעל המטה'.

לכל אדם ישנה שליחות מיחדת אותה הוא צריך לקיים בעולם. לפני שהוא מסים את השליחות ונשמתו חוזרת לה', אדם צריך לומר תפלה מיחדת שנקראת ודוי כדי לסים את השליחות.

בזעיר אנפין - באופן דומה אך מועט יותר, עושים זאת מדי יום כשמסימים את השליחות לאותו יום.

לפני שהולכים לישון קוראים קריאת שמע - זו תפלה מיחדת שעוזרת לנו לסים את השליחות של היום. אבל ההבדל הוא שבקריאת שמע יודעים שלמרות שסימנו את השליחות להיום, עדין יהיו לנו עוד הזדמנויות לקיים את השליחות שוב בעזרת ה' למחרת בבקר.

ספר המצות / מצות לא תעשה רנ"ב

המצוה היומית, **מצות לא תעשה רנ"ב**, היא לא לדבר באופן שיכאיב לרגשות הגר. זוכרים שישנה מצוה מיחדת לא להונות את הגר, אם כי כמובן אסור לנו להונות אף אדם? בנוסף ישנה מצוה מיחדת שלא לומר דברים לא יפים לגר, למרות שגם כאן ישנה מצוה שלא לדבר לא יפה לכל אדם. אסור לעשות דברים שמזכירים לו את העברות שעשה לפני שנהיה יהודי, היות ויתכן שהוא יפגע מזה. אנו רואים עד כמה ה' זהיר לגבי רגשותיו של הגר שעלול להרגיש בודד כשהופך להיות יהודי, גם אנו צריכים להיות זהירים ורגישים אליו מאוד.

רמב"ם / הלכות מכירה פרקים כ"ה, כ"ו, כ"ז

היום לומדים הלכות נוספות כיצד ראוי שיהודי יקנה או ימכר דברים, הלכות מכירה הן ארכות מאוד, זו אחת מסידרות ההלכה הכי ארכות בכל הרמב"ם. בקבוצת הפרקים הבאה, לומדים על הדברים הנכללים במכירה של משהו.

בפרק כ"ה - הרמב"ם מלמד שאם ישנו משהו שאיננו חלק של הבית כגון באר, הוא איננו כלול במכירה. יש לומר במיחד שקונים גם את הבאר שאם לא כן, היא עדין שיכת למוכר.

פרק כ"ו - מלמד שאם מוכרים שדה כוללים גם את הגדר שסביבו וכל מה שגדל בתוכה. אבל לא כוללים את בקתת השומר או צורות של תבואה. דברים אלו מכורים רק אם אומרים שמוכרים את השדה ואת כל מה שבתוכו.

פרק כ"ז - מלמד שאין אפשרות להניח שמקבלים את התוספת על פי הסכום המשלם. אם מישהו שלם מאה אלף ₪ במקום 25,000 עבור בית מרחץ, האם הכוונה היא שהוא גם רוכש את המגבות, העבד שעובד בו והמחסן שמאחוריו? למרות שבדרך כלל אם משלמים סכום גבוה הדבר לא נחשב למכירה, מדבר כאן רק על מקרה שנפלה טעות. אם הסכום ששולם הוא גבוה מדי מכדי שתפל טעות שכזו, אין אומרים שהכוונה היא שבדאי הוא יקבל את המגבות, העבד וכו'. במקום זה אומרים שהוא נתן את עודף הכסף כמתנה.

לכן אם משלמים 5000 ₪ עבור אופנים, אין הכוונה שמקבלים יחד אתם גם את הקסדה.

דרכי החסידות / ו' בסלו - אהבת ישראל

בו' בסלו נערכו קשורי התנאים של הרבי והרבנית, שבעזרת ה' תתקיים חתנה. בימינו עושים את התנאים יחד עם החפה, אבל הם עשו זאת כפי שהיום עושים "לחיים" או "ווארט".

~

נלמד אמרה של הבעל שם טוב על אהבת ישראל:

נאמר בפסוק באשר ה' ברא את אדם הראשון: "ויאמר ה' אלקים לא טוב היות האדם לבדו, אעשה לו עזר כנגדו". הבעל שם טוב מסביר, אם אדם היה לבד יכול היה לטעות ולחשב שהוא מושלם. לכן ה' עוזר לו ונותן לו אדם אחר. על ידי שרואה את החסרון באדם השני, הוא ידע שגם לו יש חסרון דומה בעצמו.

(ראה כתר שם טוב סימן ש"ב, חסידים איין משפחה גליון ו')

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גויזמן

בקריאת "שמע ישראל..." אומרים שאנו מוכנים למסור את נפשנו לעשות את רצון ה'. הברכות לפני קריאת שמע מכינות לקראת אמירת שמע בכונה. הברכה הראשונה יוצר אור עוסקת במלאכים המשבחים את ה'.

המלאכים קוראים לה' "קדוש" – מקדש ונפרד. ה' הוא כל כך נעלה שאפילו המלאכים אינם יכולים להבין אותו, לכן הם חשים שה' נפרד מהם.

אולם היכן ה'?" מלא כל הארץ כבודו" – כבודו של ה' נמצא כאן בעולם הזה עם היהודים.

בברכה השניה אומרים שלמרות שיש לה' הרבה מאד מלאכים עוזמתים, ה' מניח אותם הצידה ומקרב אליו את עמו – עם ישראל. "אהבת עולם אהבתנו ה' אלקינו" – ה' אוהב כל יהודי ובחר בנו להיות עמו המיוחד במתן תורה. כאשר חושבים על דברים אלו בברכות שמע, רוצים לאהב את ה' חזרה. כך מתכוננים להניח הצידה את כל העסוקים האחרים ולקיים מצוות כדי להתקרב אל ה'.

כאשר קוראים קריאת שמע מתכוננים למסור את הנפש לקיים את כל המצוות.

(ראה תניא פרק מ"ט)

גאולה ומשיח / חסידות לפני הגאולה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הסבה הרוחנית מדוע השלף האדמו"ר הזקן לכלא היא בגלל שהפיץ חסידות.

כאשר האדמו"ר הזקן שחרר מהכלא, היה זה מסר משמים שעליו להמשיך. איזו זכות יש לנו שהחסידות שלמד האדמו"ר הזקן מובאת בצורה מובנת בחסידות שהרבי מלמד.

איזו זכות יש לנו להפיץ את החסידות הלאה והלאה באמצעות מבצעים בשליחות שלנו.

אבל אם חסידות כל כך מיוחדת, מדוע ה' לא נתן למשה רבנו ללמד אותה לכל עם ישראל? מדוע רק בימינו?

יש שתי סבות עקריות:

1. בסמיכות לזמן הגאולה הגלות נעשית חשוכה. יש צורך בתוספת כח כדי לנצח אותה. לכן ה' נתן לנו חלק עמוק מהתורה שמסייע להשתמש בחלקי הנשמה הפנימיים לנצח את חשכת הגלות.

2. היות ואנו קרובים לגאולה, ה' רוצה שנטעם ממנה. כאשר משיח יבא כל העולם כלו יהיה עסוק בידיעת ה'. לכן זה מה שמלמדת החסידות. וצריך ללמד אותה עכשו כדי לטעם ממנה שגלמד בימות המשיח.